

eul_wid: brc-ab

Ἀντιφῶν ὁ Ἀθηναῖος (ὁ Σοφιστής) · Antiphon the Sophist of Athens

On Nature and Justice

Ἀποσπάσματα

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Ἑμμετρος Verse

Affiliation: Sophist

book 1.1 Διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός

book 1.2 τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος (Suidas, I, p. 94, cf. Harpocr., s. u. ἀδέητος).

book 2.1 Καὶ ἡ σηπεδῶν

book 2.2 τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο (Harpocr., s. u. ἔμβιος). —... (φησιν Ἀντιφῶν ὅτι) εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην, ἀλλὰ ξύλον (Arist., Phys., II,[In_5]193 a).

book 3.1 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη

book 3.2 τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγιείαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα (Galenus, XVIII, 2).

book 4.1 ... Δικα[ιο]σύνη πάντα <τὰ> τῆς πό[λεως] νόμιμα ἐν ᾗ ἂν

book 4.2 πολι[τεῦ]ηταί τις μὴ [παρ]αβαίνειν· χρῶτ' ἂν οὖν ἄνθρωπος μάλιστα ἑαυτῷ ξυμφ[ε]ρόντως δικαιοσύνη εἰ μετὰ μὲν μαρτύρων τ[ο]ὺς νόμους μεγάλ[ο]υς ἄγοι[In_5]μονούμενος δὲ μαρτύρων, τὰ τῆς φύσεως· τὰ μὲν γὰρ τῶν νόμων [ἐπίθ]ετα, τὰ δὲ τῆς φύσεως ἀ[ναγ]καῖα· καὶ τὰ [μὲν] τῶν νό[μω]ν ὁμολογη[θέντ]α, οὐ φύν[τ' ἐστί]ν, τὰ δὲ [τῆς φύσ]εως φύν[τα, οὐχ] ὁμολογητά· τὰ οὖν νόμιμα

book 4.3 παραβαίνων, ᾗ ἂν λάθῃ τοὺς ὁμολογήσαντας, καὶ αἰσχύνῃ[In_10]καὶ ζημίας ἀπήλλακται, μὴ λαθὼν δ' οὐ· τῶν δὲ τῇ φύσει ξυμφύτων ἕαν

book 4.4 τι παρὰ τὸ δυνατόν βιάζεται, ἕαν

book 4.5 τε πάντας ἀνθρώπους λάθῃ, οὐδὲν ἔλαττον κακόν, ἕαν

book 4.6 τε πάντες ἴδωσιν, οὐδὲν μεῖζον· οὐ γὰρ διὰ δόξαν βλάπτεται, ἀλλὰ δι' ἀληθείαν.

book 4.1 [In_15]Ἔστι δὲ πάντων ἕνεκα

book 4.2 τούτων ἡ σκέψις, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν κατὰ νόμον δικαίων

book 4.3 πολεμίως τῇ φύσει[ε] κεῖται· νενο[μο]θ[έ]τηται γὰρ [ἐ]πί τε

book 4.4 τοῖς ὀφ[θ]αλμοῖς ἃ δεῖ αὐτοὺς ὁρᾶν καὶ ἃ οὐ [δ]εῖ, καὶ ἐπὶ τοῖς ὠσὶν ἃ δεῖ αὐτὰ ἀκούειν καὶ ἃ οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ τῇ γλώττῃ ἃ τ[ε] δεῖ αὐτὴν[In_20]λέγειν καὶ ἃ οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ ταῖς

book 4.5 χερσὶν ἃ τε δεῖ αὐτὰς δρᾶν καὶ ἃ οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ τοῖς

book 4.6

- ποσὶν ἐφ' ἃ τε δεῖ αὐτοὺς ἰέναι καὶ ἐφ' ἃ οὐ δεῖ, καὶ ἐπὶ τῷ νῷ ὧν
- book 4.7 τε δεῖ αὐτὸν ἐπιθυμεῖν καὶ ὧν μή. [Ἔστι]ν οὖν οὐδὲν τῇ φύσει
- book 4.8 φιλιώτ[ερ]α οὐδ' οἰκειότε[ρα] ἀφ' ὧν οἱ νόμοι[ι] ἀποτρέπουσι[In_25]τ[οὺς] ἀν[θ]ρώπ[ους] ἢ ἐφ' ἃ προτρέπουσι[ν]. τ[ὸ] γὰρ ζῆν [ἐ]στι τῆς φύσεως κ[αὶ] τ[ὸ] ἀποθανεῖν, καὶ τὸ μὲν ζῆν αὐτ[οῖς] ἐστι[ν] ἀπὸ τῶν συμ[φερό]ντων, τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἀπὸ τῶν μὴ συμφερόντων· τὰ δὲ συμφέροντα, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων κε[ῖ]μενα δεσμ[ὰ] τῆς φύσεως
- book 4.1 [In_30]ἐ[στί], τὰ δ' ὑπὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερα· οὐκ οὖν τὰ ἀλγύνοντα ὀρθῶς γε λ[ό]γῳ ὀνίνησιν τῇ[ν] φύσιν μᾶλλον ἢ τὰ εὐφραίνοντα· οὐκ οὖν ἀν οὐδὲ συμφέροντ' εἴη τὰ λυποῦντα] μᾶλλον ἢ τ[ὰ] ἥ[δον]τα· τὰ γὰρ τῷ ἀληθεῖ συμφέρο[ν]τα οὐ βλάβη[ν] εἰν δεῖ, ἀλλ' ὥφ[ε]λεῖν· τὰ τοίνυν τῇ φύσει[In_35]συμφέροντα .τ... ... [Οἷτιν]ες ἂν
- book 4.2 πα[θόν]τες ἀμύνων[ται] καὶ μὴ αὐτοὶ ἄρχωσι
- book 4.3 τοῦ δρᾶν, [καὶ οἷτιν]ες ἂν [τοὺς] γειναμέ[νου]ς, καὶ κακοὺς ὄντας εἰς αὐτοὺς, εὖ ποιῶσιν, καὶ οἱ κατομνυσθαι διδόντες ἑτέροις, αὐτοὶ μὴ κατομνύμε[νοι], καὶ
- book 4.1 [In_40]τούτων τῶν εἰρημένων πόλλ' ἂν
- book 4.2 τις εὖροι
- book 4.3 πολέμια τῇ φύσει· ἐν γὰρ αὐτοῖς ἀλγύνεσθαι τε μᾶλλον, ἐξὸν ἥττω, καὶ ἐλάττω ἡδεσθαι, ἐξὸν
- book 4.4 πλείω, καὶ κακῶς πάσχειν, ἐξὸν μὴ πάσχειν· εἰ μὲν οὖν
- book 4.5 τις [τ]οῖς
- book 4.6 τοιαῦτα
- book 4.7 προ[ῖ]εμένοις ἐπικού[ρ]ησις ἐγίγνε[το] παρὰ τῶν νόμ[ω]ν, τοῖς δὲ μὴ[In_45]προῖεμένοις, ἀλλ[ὰ] ἐναντιουμέ[ν]οις, ἐλάττωσις, οὐκ ἀν[ω]φελὲς ἂν] ἦν τ[οῖς] νόμοις
- book 4.8 πεί[θεσθαι]· νῦν] δὲ φαίνεται] τοῖς
- book 4.9 προσιεμ[έ]νοις] τὰ τοιαῦτα τὸ ἐ[κ] νόμου δίκαι[ον] οὐχ ἱκανὸν ἐπικουρεῖν, ὃ γὰρ
- book 4.10 πρῶτον μὲν ἐπιτρέπει τῷ πάσχοντι
- book 4.11 παθεῖν καὶ τῷ δρῶντι δρᾶσαι, καὶ
- book 4.1 οὔτε ἐνθαῦτα διεκώλυε τὸν πάσχοντα μὴ παθεῖν οὐδὲ τὸν δρῶντα δρᾶσαι, εἴς
- book 4.2 τε τὴν
- book 4.3 τιμωρίαν ἀναφερόμενον οὐδὲν ἰδιώτερον ἐπὶ [τ]ῷ [π]επονθότι ἢ τῷ δεδρακό[τι] ταῦτα δὲ κ[α]ταλείπεται[ι] καὶ τῷ δρᾶσαντ[ι] ἀρνεῖσθαι (Oxy. pap., XI, no1364, fr. 1).
- book 5.1 ...ρων ἐπ[αι]δούμε]θά τε κ[αὶ] σεβόμεθα], τοὺς δὲ [ἐκ
- book 5.2 φαύ]λου οἴκ[ου] ὄντας] οὔτε ἐπ[αι]δούμε]θα οὔτε
- book 5.3 σεβόμεθα· ἐν τ[ο]ύτῳ γὰρ
- book 5.4 πρὸς ἀλλή[λους] βεβαρβαρώ[με]θα, ἐπεὶ φύσει πάντα πάντ[ες] ὁμοίως
- book 5.5 πεφύκ[α]μεν καὶ βάρβαροι[In_5]καὶ Ἑλλήν[ες] εἶναι· σκοπεῖν δ[ὲ] παρέχει τὰ τῶν φύσει [ὄντων] ἀναγκαί[ων] πᾶσιν ἀν[θ]ρώποις π..... [para]Οὔτε β[άρβα]ρος ἀφώριστα ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε Ἑλλήν· ἀναπνέομέν
- book 5.6 τε γὰρ εἰς τὸν ἀέρ[α] ἅπαντες κατὰ τὸ στόμ[α] καὶ κατ[ὰ] τὰς ῥίνας. Κ[αὶ] ... (Ib., fr. 2).
- book 6.1 Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι
- book 6.2 τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε
- book 6.3

συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλὰ· ὅ τι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῇ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε

book 6.4 τοῦ[In_5]πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας (Galenus, XVII, 1).

book 7.1 Ἄνθρωπος, ὅς

book 7.2 φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι (Phot., Lex., p. 81, 19; Suidas, I, p. 1120; Et. Mag., p. 444; Eust. ad Il., III, 36).

book 8.1 Ἀναθέσθαι δὲ, ὥσπερ

book 8.2 πεττὸν, τὸν βίον οὐκ ἔστιν (Harpocr., s. u. ἀναθέσθαι).

book 9.1 Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταίρους

book 9.2 ποιοῦνται θῶπας

book 9.3 πλούτου καὶ τύχης κόλακας (Suidas, I, p. 1199).

book 10 Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ πρᾶξιν (Stobaei Flor., VIII, 18).

book 11.1 Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι

book 11.2 τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν

book 11.3 παρῇ, ὀκνεῖ (Suidas, II, p. 1074).

book 12.1 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἡδοναί, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν

book 12.2 σαρκῶν ἀφαιρούμενοι (Stobaei Flor., X, 40).

book 13.1 Εἰσὶ τινες οἱ τὸν

book 13.2 παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται

book 13.3 πολλῇ σπουδῇ, ὥς ἕτερόν

book 13.4 τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν

book 13.5 παρόντα, καὶ ἐν

book 13.6 τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται (Stobaei Flor., XVI, 19).

book 14.1 Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον

book 14.2 πολὺ ἐδεῖτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν

book 14.3 τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δὴ καὶ τις καταμαθὼν[In_5]τοῦτο

book 14.4 ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ ἠὔρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. Περιαλγὼν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον

book 14.5 προσέφερεν, ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν

book 14.6 συμφοράν,

book 14.1 [In_10]ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισάμεν, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. Ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν

book 14.2 σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ[In_15]νῦν νόμιζε

book 14.3 στέρεσθαι μηδενός. Ὅτῳ γάρ

book 14.4 τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε

book 14.5 πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. Ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων <μὲν> πλοῦτον

- book 14.6 παρασχών, <τοῦ δὲ> φρονεῖν καλῶς πένητα
- book 14.7 ποιήσας, τὸ[In_20]ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν (Stobaei Flor., XVI, 29).
- book 15.1 Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν
- book 15.2 πλησίον κακῶς
- book 15.3 ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂ θέλει
- book 15.4 ποιῆσαι ἁμαρτῶν
- book 15.5 τούτων, ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. Ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου
- book 15.6 χρόνος[In_5]ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται τὸ μὴ γενέσθαι. Ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἶεται
- book 15.7 τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δὲ οὐ, οὐ σωφρονεῖ. Ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ
- book 15.8 τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς[In_10]ἀνηκέστους
- book 15.9 συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν
- book 15.10 τοὺς πέλας
- book 15.11 ποιήσιν, παθόντες
- book 15.12 ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. Σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν
- book 15.13 τις κρίνειεν, ἢ ὅστις
- book 15.14 τοῦ θυμοῦ ταῖς
- book 15.15 παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν <καὶ> κρατεῖν
- book 15.16 τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει
- book 15 [In_15]χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων (Stobaei Flor., XX, 66).
- book 16.1 Ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον
- book 16.2 παρέχεται (Stobaei Flor., V, 53).
- book 17.1 Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. Αὕτη ἡ ἡμέρα, αὕτη ἡ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. Εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα, τί[In_5]χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς
- book 17.2 ποιῆσαι, ἴσα
- book 17.3 φρονοῦντας, ἴσα
- book 17.4 πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτῆμα
- book 17.5 τοιοῦτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. Φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτη-[In_10]δειότατα. Τί γὰρ ἡδίων ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως
- book 17.6 τε καὶ νέφ; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε
- book 17.7 τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι
- book 17.8 πλησίον
- book 17.9 που καὶ τὸ λυπηρόν. αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. Ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῆ-

- book 17.1 [ln_15]καὶ καὶ πυθιονῖκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφαὶ καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων
λυπημάτων ἐθέλουσι
- book 17.2 παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ
ιδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾷσιν. Ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον
- book 17.3 τοιοῦτον[ln_20]οἷον ἐγὼ ἔμαυτῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἔμαυτῷ πολλὰ πράγματα
- book 17.4 παρέχων ὑπέρ
- book 17.5 τε τῆς ὑγιείας
- book 17.6 τοῦ σώματος ὑπέρ
- book 17.7 τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν συλλογὴν ὑπέρ
- book 17.8 τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. Τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον
- book 17.9 τοιοῦτον, ὃ γε[ln_25]μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκοῦν δηλὸν ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, ἐὰν ᾗ καταθυμία,
οὐδὲν ἐλάσσους τὰς
- book 17.10 φιλότητας
- book 17.11 παρέχεται καὶ τὰς ὁδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπέρ
- book 17.12 τε τῆς ὑγιείας δισσῶν
- book 17.13 σωμάτων ὑπέρ
- book 17.14 τε τοῦ βίου [καὶ] τῆς
- book 17.15 συλλογῆς ὑπέρ
- book 17.16 τε τῆς
- book 17.17 σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. Φέρε δὴ, καὶ παῖδες
- book 17.1 [ln_30]γενέσθων· φροντίδων ἤδη πάντα
- book 17.2 πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον
- book 17.3 σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό (Stobaei Flor., LXVIII, 37).
- book 18.1 Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος <καὶ ὁ> θαυμαστῶς ὡ <σ> μακάριος, καὶ οὐδὲν ἔχων
- book 18.2 περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνὸν, ἀλλὰ πάντα
- book 18.3 σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαις (Stobaei Flor., XCVIII,
[ln_5]56).
- book 19.1 Τὸ ζῆν ἔοικε
- book 19.2 φρουρᾷ ἐφημέρῳ, [τό τε μήκος
- book 19.3 τοῦ βίου ἡμέρᾳ μιᾷ, ὡς ἔπος εἶπεῖν], ἣν ἀναβλέψαντες
- book 19.4 πρὸς τὸ φῶς
- book 19.5 παρεγγυῶμεν
- book 19.6 τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις (Stobaei Flor., XCVIII, 63).
- book 20.1 Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παίδευσις· ὅταν γάρ
- book 20.2 τις
- book 20.3 πράγματος κἂν ὁτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς
- book 20.4 ποιήσῃται, εἰκὸς καὶ τὴν
- book 20.5 τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ τῇ γῇ οἷον ἂν
- book 20.6 τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ[ln_5]ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν

- book 20.7 τις τὴν
- book 20.8 παίδευσιν γενναίαν ἐναρόση, ζῇ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς
- book 20.9 τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται (Stobaei Append. Flor., XVI, 36).
- book 21.1 Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις τοῦτο γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον
- book 21.2 τοὺς
- book 21.3 παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον
- book 21.4 ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο[In_5](Stobaei Append. Flor., XVI, 37).
- book 22.1 Αἱ νέαι
- book 22.2 φιλῖαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι (Exc. Vind., 44).
- book 23.1 Οἶω τις ἂν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας
- book 23.2 συνῇ, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν
- book 23.3 τοὺς
- book 23.4 τρόπους (Stobaei App. Flor., XVI, 37).